

Maandag 11 oktober

'Moedig elkaar elke dag aan' (Hebr. 3:13)(GNB).

Bemoedig elkaar en spoor elkaar aan (1).

Het Griekse woord 'parakaleo' wordt in diverse bijbelvertalingen anders vertaald: als terechtwijzen, steunen, aanmoedigen, moed inspreken of als vermanen. Het komt oorspronkelijk van twee woorden, het ene betekent 'naast' of 'langs zij' en het andere 'roepen' of 'te hulp roepen'. Dit is de wortel van het Griekse woord parakleet, de naam die Jezus aan de heilige Geest gaf. De echte bediening van de heilige Geest is om ons aan te sporen en te bemoedigen in onze wandel met God. Je lijkt dus het meest op de heilige Geest en bent nooit zo afgestemd op zijn bediening als wanneer je anderen aanspoort en bemoedigt. Iemand die aanspoort en bemoedigt kan van een verliezer een winnaar maken, van een huichelaar een werker en van een pessimist een optimist. Hij inspireert anderen met hernieuwde moed, geestkracht en hoop. Hij geeft erkenning en waardering. Erkennen wil zeggen dat je ziet wát iemand doet, meestal gerelateerd aan iemands prestaties (dus niet altijd blijvend). Waarderen is positieve feedback geven, juist ook op wat iemand betekent als persóón. Het gaat dus rechtstreeks naar iemands hart omdat het gericht is op de individuele waarde van die persoon. Iemand die aanspoort en bemoedigt kan je een goed gevoel geven over jezelf. Hij stimuleert, inspireert, motiveert en zorgt dat je je beter voelt door alleen maar bij je te zijn. De Bijbel zegt dat Barnabas zo iemand was. 'Het nieuws over hun optreden bereikte de gemeente in Jeruzalem, waar men besloot Barnabas naar Antiochië te zenden. Toen hij daar was aangekomen en zag wat God in zijn goedgunstigheid had bewerkt, verheugde hij zich en spoorde iedereen aan om standvastig te zijn en trouw te blijven aan de Heer' (Hand. 11:22-23). Dus het woord voor vandaag is: spoor elkaar aan en bemoedig elkaar.

Dinsdag 12 oktober

'Ze bemoedigden de leerlingen en spoorden hen aan te volharden in het geloof' (Hand. 14:22)(NBV).

Bemoedig elkaar en spoor elkaar aan (2).

Iemand die aanspoort, kan drie dingen doen: 1) Positief bevestigen. 'In Derbe verkondigden Paulus en Barnabas het evangelie en ze maakten er veel leerlingen. Daarna keerden ze terug naar Lystra en vervolgens naar Ikonium en Antiochië. Ze bemoedigden de leerlingen en spoorden hen aan te volharden in het geloof, maar *wezen hun erop* 'dat wij pas na veel beproevingen het koninkrijk van God binnen kunnen gaan' (v. 21-22). Iemand die bemoedigt en aanspoort is een steunpilaar in moeilijke tijden. Hij weet mensen te motiveren wanneer het moeilijk wordt. Hij werpt de gelovige die bijna verdrinkt in een zee van twijfel een reddingsvest van geloof toe. 2) Troosten. 'Paulus en Silas verlieten de gevangenis en gingen naar het huis van Lydia, waar ze de gelovigen aantroffen. Na hen bemoedigend te hebben toegesproken, vertrokken ze' (Hand. 16:40). Hier wordt de gave van aansporing en bemoediging in zijn beste vorm gedemonstreerd. Paulus en Silas waren vals beschuldigd, met stokken geslagen en in een kerker gegooid met hun voeten opgesloten in het blok. Toen het bericht de gemeente bereikte, waren de gelovigen erg bedrukt. Opmerkelijk is dat Paulus en Silas, nadat ze op bovennatuurlijke wijze uit de gevangenis waren vrijgelaten, niet zelf troost en bemoediging zochten maar naar de gemeenteleden gingen en die aanboden aan hén. 3) Confronteren. 'Euodia en Syntyche, ik dring er bij u op aan eensgezind te zijn, want u bent één met de Heer... Ze hebben samen met mij voor het evangelie gestreden' (Fil. 4:2-3). Deze twee prominente vrouwen in de kerk konden niet met elkaar opschieten, dus nam Paulus de rol van vredestitcher op zich en sprak hen erop aan. Hij was vriendelijk, hij was eerlijk, maar hij was ook ferm. En dat zouden wij ook moeten zijn.

Het Woord voor Vandaag – week 41

Woensdag 13 oktober

'... maar wel Jozua... uw helper. Spreek hem moed in, want hij zal Israël in het bezit stellen van het [beloofde] land' (Deut. 1:38)(WB).

Bemoedig elkaar en spoor elkaar aan (3).

Het is goed om een paar dingen te beseffen wanneer het over bemoedigen gaat: 1) Bemoediging is een verwaarloosde gave. Er is tegenwoordig geen bediening in de kerk zó nodig als bemoediging. We zien zo gauw ontmoediging en maar zo weinig bemoediging. Zelfs in de kerk. De meeste kerken hebben een zogenaamd 'koudwatercomité'. Ze staan altijd klaar om je te vertellen waarom iets niet werkt en je te wijzen op hoe een programma is mislukt. Ze lijken luider en langer te praten dan de mensen die bemoedigen, wat leidt tot het volgende punt. 2) Bemoediging is een noodzakelijke gave. Hoe goed de zaken ook lijken te gaan of hoe goed iemand er aan de buitenkant ook uitziet, ieder van ons kan wel wat bemoediging gebruiken. In feite is bemoediging zo belangrijk dat de hele kerk erbij betrokken zou moeten zijn. 'Laten we opmerkzaam blijven en elkaar aansporen lief te hebben en goed te doen, en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen, elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u de dag van zijn komst ziet naderen' (Hebr. 10:24-25). De kerk is een plek waar mensen opgeraapt zouden moeten worden, niet onderuitgehaald. We moeten mensen bemoedigen, ook wanneer ze het niet nodig hebben, en niet wachten tot ze het wel nodig hebben. Als je te lang wacht, kan het misschien te laat zijn. Wacht niet tot er iets goeds gebeurt voor je een bemoedigend woord spreekt; maak er een vaste gewoonte van. Weet je niet wat je zeggen moet? Vraag God om wijsheid en je zult het krijgen. 'God, de Heer, gaf mij een vaardige tong, waarmee ik de moedeloze kan opbeuren' (Jes. 50:4).

Donderdag 14 oktober

'Wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd' (Matt. 23:12)(NBV).

Oefen je vandaag in nederigheid.

Paulus had een van de grootste bedieningen die de wereld ooit heeft gekend, maar toch zei hij van zichzelf: 'Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden. Ik was de eerste...' (1 Tim. 1:15). Wanneer mensen Paulus vertelden hoe geweldig hij was, bleef hij nederig door zich te herinneren hoe hij vroeger was geweest. Als je gelooft dat God je geroepen heeft, zou je als reactie nederig voor hem moeten buigen. Toen de Engel des Heren de oude Zacharias vertelde dat hij een zoon zou verwekken die Johannes de Doper zou gaan heten, werd Zacharias door vrees overvallen. Hij bleef zo lang in het heiligdom dat de mensen zich afvroegen waarom hij zo lang wegbleef. Ezechiël had een boek in de Bijbel naar hem vernoemd. Zoiets kan naar je hoofd stijgen! Maar toen God hem riep, wierp hij zich voorover op de grond en moest God hem zeggen dat hij op moest staan: 'Mensenkind, sta op, dan zal ik met je spreken' (Ezech. 2:1). Toen in het boek Openbaring Johannes Jezus te midden van de zeven kerken zag staan, schreef hij: 'Toen ik hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten neer' (Op. 1:17). Zie je het patroon? Paulus riep op tot een wandel die onze roeping waardig is: 'Wees steeds bescheiden, zachtmoedig en geduldig' (Efez. 4:1-2). Besef je het? Wanneer je wandelt met God, in wiens gezelschap bevind je je dan? In Gods gezelschap! Kun je een hogere roeping bedenken? En hoe hoger je roeping, hoe lager je jezelf zou moeten inschatten. Nederigheid betekent niet dat je minder áán jezelf denkt; het betekent dat je minder ván jezelf denkt. Jezus vatte het als volgt samen: 'Wie zichzelf verhoogt zal worden vernederd, en wie zichzelf vernedert zal worden verhoogd.' Oefen je vandaag in nederigheid.

Vrijdag 15 oktober

‘Spreek, Heer, uw dienaar luistert’ (1 Sam. 3:9)(NBV).

Gods stem herkennen.

Toen hij nog als kind in de tempel werkte, herkende Samuël Gods stem niet toen hij tot hem sprak. Maar later als profeet was zijn oor het middel waardoor God tot een heel volk sprak. Gods stem leren herkennen is geen vaardigheid die je van de ene op de andere dag eigen maakt. God spreekt namelijk tot ons op verschillende momenten, op verschillende manieren en in verschillende situaties. Gods stem herkennen vraagt ten eerste om een zekere mate van geestelijke rijpheid. Jezus zei: ‘... de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen’ (Joh. 10:4). Let op, hij zei dat zijn schápen, niet zijn lámmeren, zijn stem kennen. Babyschapen volgen volwassen schapen totdat hun zintuigen zijn getraind. Dat betekent dat er genade is voor de onvolwassenen. Dus als je geestelijke oren nog niet ontwikkeld zijn, zal God net zolang aan je werken totdat ze dat wel zijn. Gods stem herkennen betekent vervolgens dat je niet beperkt wordt door je eerdere ervaringen. Toen God tot Mozes sprak, stond de berg hevig te trillen, terwijl hij tot Elia sprak met een stille, zachte stem. Perk God niet in en probeer hem niet te doorgronden. Hij kan tot je spreken door zijn Woord, door degenen die bevoegd zijn om zijn Woord te onderwijzen, door een lied, door een pijnlijke situatie en via je gedachten en verlangens wanneer je je aan hem onderwerpt. De sleutel is om dicht bij God te blijven en op hem afgestemd te blijven. Gods stem herkennen betekent ten slotte ook gehoorzaamheid. David zei: ‘Ik schep vreugde in het doen van uw wil’ (Ps. 40:8). Wat is jouw reactie als we het hebben over het herkennen van Gods stem? Als ik eraan toe kom? Als ik het kan inpassen? Ik zal er over nadenken? Maar lees dan eerst dit: ‘Als zij gehoorzamen en hem zullen dienen, leven zij tot in lengte van dagen in voorspoed, brengen zij hun jaren door in geluk’ (Job 36:11).

Zaterdag 16 oktober

*‘Want Hij heeft de dorstige ziel verzadigd en de hongerige ziel met het goede vervuld’
(Ps. 107:9)(HSV).*

Hoe staat het met je geestelijke eetlust? (1)

Wanneer je ziek bent, is een van de eerste vragen die een arts vaak stelt om je probleem te diagnosticeren: ‘Hoe is het met uw eetlust gesteld?’ Wanneer jij je verlangen naar voedsel verliest, is er namelijk grote kans dat er iets mis is in je lichaam. En hetzelfde principe geldt voor je geestelijke gezondheid. Een van de kenmerken van de grote mannen en vrouwen in de Bijbel is dat ze in gebed naar God hongerden en zich erop toe legden om zijn Woord te bestuderen en te begrijpen. Wat maakte evangelist George Müller zo succesvol? Gedurende zijn leven las hij de Bijbel zo’n tweehonderd keer door - en meer dan de helft daarvan biddend op zijn knieën terwijl hij de tekst bestudeerde. Wanneer je God zo goed kent, ga je specifiekere bidden en specifiekere antwoorden krijgen. De waarheid is dat je geboren bent met een door God gevormde leegte in je en dat niemand anders dan God die kan vullen. Meer succes niet. Meer geld niet. Een andere relatie niet. Als koning wonen in een paleis ook niet. Daarom schreef koning David: ‘Onderwijs mij in uw wetten. Mijn lippen hebben uitgesproken wat uw mond ons voorschreef. Leven naar uw richtlijnen geeft mij vreugde, meer vreugde dan rijkdom of overvloed. Uw regels wil ik overdenken, het oog op uw paden gericht. Ik verheug mij in uw wetten, uw woord zal ik niet vergeten... Neem de sluier van mijn ogen - dan zal ik zien hoe wonderlijk mooi uw wet is... Mijn ziel kwijnt weg van verlangen naar uw voorschriften, dag en nacht... Uw richtlijnen verheugen mij, ze geven mij goede raad’ (Ps. 119:12-24). Het Woord van God is voedsel voor de ziel, dus heb je wél je lichaam gevoed maar je ziel verwaarloosd, kijk dan vandaag eens opnieuw naar je prioriteiten.

Zondag 17 oktober

‘... ze zochten met heel hun hart de Heer, en hij liet zich door hen vinden en verschafte hun rust aan al hun grenzen’ (2 Kron. 15:15)(NBV).

Hoe staat het met je geestelijke eetlust? (2)

Langdurige honger kan een diepgaand effect hebben op je gezondheid. Je verliest je vermogen om helder te denken. Je zicht wordt wazig. Je kracht en productiviteit nemen af. En raad eens? Zo is het ook met je geestelijke leven. ‘De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God’ zei Jezus (Matt. 4:4). Die woorden kennen we, maar hoe komt het dan dat we zo weinig of geen tijd besteden aan bijbellezen? We weten dat het essentieel is voor onze geestelijke, mentale en emotionele gezondheid. Toch slagen we er niet in om het te doen of doen we het inconsequent. Waarom? Misschien omdat we niet gemotiveerd zijn? We hebben niet ervaren hoeveel vreugde het geeft om zelf grote waarheden uit Gods Woord te ontdekken. We worden zelfgenoegzaam en nemen genoegen met het feit dat ons geestelijke voedsel ons door andere mensen wordt aangereikt. Maar wanneer je serieus de Bijbel voor jezelf gaat bestuderen, zul je nooit meer tevreden zijn met louter kennis uit de tweede hand. Of misschien weten we niet hoé we dat bijbellezen moeten aanpakken? We horen een geweldige preek en denken: ‘Waarom heb ik dat zelf niet gezien?’ Dat komt omdat de meeste leiders uren besteden aan het bestuderen van de Schrift en wij niet! Of zijn we lui geworden? Bijbelstudie vereist zelfdiscipline. Het kost tijd, inspanning, concentratie en doorzettingsvermogen. De meeste grote waarheden liggen niet voor het oprapen; je moet ernaar graven. Toen ze, in de tekst van vandaag, ‘met heel hun hart de Heer zochten, liet hij zich door hen vinden en verschafte hij hun rust aan al hun grenzen.’ En dat wil God ook voor jou doen!